

πει το φῶς, με τὰς πρώτας δὲ ἀκτῖνας τοῦ κυρίου, τοῦ βλέπειν ἡ λάμψη ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς τραπέζης του τὸ ὥρολόγιον μετὰ τῆς ἀλύσεώς του, τὰ ὅποια εἶχε λησμονήσῃ νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἐσερχόμενος.

Ἐξετάζει κατόπιν τὴν ἄλυσιν καὶ τὸ ὥρολόγιον, τὰ ὅποια εἶχε λάβῃ παρὰ τοῦ ἀγνώστου, καὶ βλέπει ὅτι ταῦτα δὲν ἀνήκον εἰς αὐτόν. Εὐκόλως δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὴν κέκληξιν του, ἥτις δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ ἰσχυρῆσθῃ τὴν νύκτα!

Τὴν ἐπιούσαν, λίαν ἐνωρίς, μεταβαίνει εἰς τὸν πλησιέστερον ἀστυνομικὸν σταθμὸν, ὅπως ἀφηγηθῇ τὸ παράδοξον γεγονός καὶ παραδώσῃ τὰ πολυτίμα πράγματα, ἅτινα δὲν ἀνήκον αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἑώραν τοῦ ἀστυνομικοῦ γραφείου συναντᾷ τὸν ἄνθρωπον τῆς παρελθούσης νυκτός, μεταδάντα, ὅπως καταγγεῖλη τὴν κλοπὴν.

Μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐξήγησιν, διὰ τὴν ὁποίαν πολὺ ἐγέλασαν, ὁ κλαπέις οὕτω παραδόξως ἀνέλαβε πᾶντα τὰ κλαπέντα. Ἐσφιγγὼν φιλικώτατα τὰς χεῖρας, ὀλίγον ἔλεγε μάλιστα καὶ νὰ ἐνγκλισηθῶσιν.

Εἰς Μάντουβαν κατὰ τὴν 31ην Αὐγούστου πρωτοφανὴς συνέβη κλοπή.

Νέα κόρη παρουσιάσθη εἰς τὸν θυρῶν τῆς οἰκίας Μ..... τῆς ὁδοῦ «Κάρολος Ἀλβέρτος» τὴν 9ην τῆς νυκτός ἑώραν, δίδουσα δ' αὐτῷ ἐπιστολὴν λέγει :

— Εὐαρεστηθῆτε, παρακαλῶ, νὰ ἐγχειρίσητε αὐτὴν εἰς τὸν κ. Μ. Π.

Ὁ νέος αὗτος ἄγαμος ὢν κατόκει εἰς τὸ τρίτον πάτωμα τῆς οἰκίας, εὗρισκτο δὲ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

— Δὲν ἔχω καιρὸν, ἀπήντησεν ὁ θυρωρός, ἐγχειρίσατε αὐτὴν ἢ ἴδια, ἢ ἀφῆκατέ τιν ἐδῶ.

— Δὲν δύναμαι εἰς αὐτὴν νὰ τὴν ἐγχειρίσω, ὅπαντ' ἐστὶν ἀνεπίστατα ἀνάστασιν ἡμᾶς, αἰδοί, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ λάβω... πάντας.

— Αἱ! τὸ κατάλαδα, εἶπε καθ' ἑκὸν τὸν ὁ πιπελέτης αὗτος αὐτὴ ἢ ἄτυχῆς θὰ τὴν ἐπαθε, θὰ ἐπροδοθῇ λαμβάνων δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀνέβαινε πρὸς τὴν κλίμακα.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κλίμακος ὁμῶς ἐστρεψε αὗτος τὸ πρόσωπον εἰς τὴν κόρην, εἰπὼν αὐτῇ.

— Ῥίγνυτε καὶ καμμιὰ ματιὰ.

Ἀνελθὼν σφραγίζει τὸν κώδικα· ὁ νέος ἐπαρουσιάσθη, λαμβάνει τὴν ἐπιστολὴν, ἀποσφραγίζει αὐτὴν καὶ ἀναγινώσκει.

«Κίται ἕνας γαῖδαρος».

— Καὶ δικτὶ; ἀνεφώνησεν ὁ νέος.

— «Ναί, εἶται ἕνας γαῖδαρος» λέγει ὁ νέος εἰς τὸν θυρῶν. — νὰ ἀνάγνωθι, καὶ ἔθεσε τὴν ἀνοιχτὴν ἐπιστολὴν ὑπὸ τὴν βινὰ του.

Καὶ πράγματι ἡ ἐπιστολὴ δὲν περιείχεν ἢ μόνον τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις.

Ἐνῶ ὁ νέος ἴστατο ματαιοπωρῶν, πλήρης ὀργῆς, ὁ θυρωρός κατήργητο τὴν κλίμακα ὀρμαίως, σπεύδων πρὸς τὴν κόρην, ἥτις ὅμως εἶχε γίνῃ ἀποκομίζουσα διάφορα ἀντικείμενα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἑνώρολόγιον.

Ἦς ἀναλογισθῇ ἕκαστος τὴν θέσιν τοῦ παιχθέντος καὶ κλαπέντος πτωχοῦ θυρωροῦ!

ΓΡΙΦΟΣ Β'

Οἰκογένειά τις ἐτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ ἐν τῆς ἐξοχῆς ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀναχωρήσεώς της παρατηρεῖ ὅτι τὸ καναρινίον της ἐδραπέτουσεν κατὰ σύμβασιν δὲ καὶ ὁ γάτος ἐγένετο ἀφαντος.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΓΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙΟΝ

Ὁ πρῶτος λῦσις ἐκ τῶν τοῦ ἀνωτέρου γέμου λαμβάνει ὡς βραβεῖον τὸ ὄρατον μυθιστόρημα «Ἀνδρέας Χειμέρας» ὑπὸ Μ. Γυ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πισσαῖος καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίω,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.
Ἐν ΝΑΥΠΑΓΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Σφίγγος»

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πυλάτῳ.
Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.
Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩΙ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σαῖα.
Ἐν ΚΩΝ/ΒΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἠλιάδῃ.
Ἐν ΒΡΑΙΛΛΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπαζογλῇ.